

ศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลาสติก

COMPETITIVENESS ADVANTAGE OF PLASTIC INDUSTRY

ประพากรณ์ จินาอินทร์¹

ศิตชัย จีระธัญญาสกุล²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์ศึกษา 1)ระดับอุปสรรคการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกใน 2)ระดับความสำคัญการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลาสติก 3)เปรียบเทียบระดับความสำคัญของปัจจัยสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก 4)ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสำคัญสร้างศักยภาพในการแข่งขันกับระดับอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของของอุตสาหกรรมอุตสาหกรรมพลาสติก 5)เสนอตัวรูปแบบการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย 287 ตัวอย่าง แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลด้วยค่าความครอบคลุมค่า .78 และความน่าเชื่อถือ .82 สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการทดสอบสมมติฐานสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นโดยการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของเพียร์สัน และถดถอยเชิงพหุคูณแบบ Stepwise ที่ระดับ

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 วิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ผลการวิจัยดังนี้

1. ระดับอุปสรรคการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาภาพรวมเฉลี่ยและด้านอุปสรรคอำนาจการต่อรองของผู้ซื้อ ด้านอุปสรรคคู่แข่งรายใหม่ในอุตสาหกรรม และด้านอุปสรรคคู่แข่งรายเดิมในอุตสาหกรรมมีอุปสรรคระดับมาก ส่วนด้านอุปสรรคสินค้าทดแทน และด้านอุปสรรคผู้จำหน่ายวัตถุดิบหรือชิ้นส่วนอยู่ที่ระดับปานกลาง

2. ระดับความสำคัญการสร้างศักยภาพการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในภาพเฉลี่ยและทุกด้านมีความสำคัญมาก ถ้าพิจารณาลำดับความสำคัญการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมจากค่าเฉลี่ยของ พบว่า ลำดับแรกได้แก่ด้านกลยุทธ์ต้นทุนต่ำ ด้านการสร้างสรรคและนวัตกรรม ด้านศักยภาพแห่งอำนาจได้แก่ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านการวางแผนด้านการสร้างความแตกต่าง และด้านความสำเร็จเรียงตามลำดับ

¹ อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยปทุมธานี

² อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยปทุมธานี

3. ผู้บริหารที่มีจำนวนพนักงาน ลักษณะการดำเนินธุรกิจของโรงงานแตกต่างกันมีระดับระดับความสำคัญของปัจจัยสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้บริหารที่มีตำแหน่ง และเงินลงทุนครั้งแรกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. ภาพรวมเฉลี่ยของการสร้างศักยภาพในการแข่งขันกับอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมด้านคู่แข่งรายใหม่ ด้านอำนาจต่อรองของผู้ซื้อ ด้านสินค้าทดแทน มีความสัมพันธ์ระดับสูง ส่วนกับอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมด้านคู่แข่งเดิม จำหน่ายปัจจัยการผลิตมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

5. รูปแบบการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา = + .7204 ด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม + .7032 ด้านการสร้างความแตกต่าง + .6674 ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม + .6117 ด้านกลยุทธ์ต้นทุนต่ำ +.3991 ด้านการวางแผน + .3113 ด้านความสำเร็จ

คำสำคัญ: ศักยภาพในการแข่งขัน อุตสาหกรรมพลาสติก

Abstract

This research were qualitative and quantitative method aim to studies 1) business operation threat level of plastic industry, 2) competitiveness advantage significant level of plastic industry, 3) compare competitiveness advantage

significant level of plastic industry 4) relative between competitiveness advantage significant level and business operation threat level of plastic industry, and 5) competitiveness advantage model of plastic industry in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province . by simple sampling random 287 respondents. Questionnaire was the tool to collecting data with validity coefficient .78 and reliability coefficient .82. The analysis was conducted by computer software, statistical treatments by program computer namely: frequency, percentage, mean, standard deviation, ranking, Pearson correlation, and multiple regression analysis Stepwise at significant statistics level at .05 researchers found that

1) Finding indicated that overall of business operation threat level of plastic industry in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province , buyer bargaining power area, new competitors in the industry area, and the old in the industry threat area were at high level. But replacement products threat area, and material and parts from supplier threat area were at moderate level.

2) Finding indicated that overall and every area of competitiveness advantage significant level of plastic industry in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province were at high

level, ranking by mean of competitiveness advantage significant level of plastic industry found that the first lower cost area, innovation and creativity area, potential power area, social responsibility area, planning area, differentiate area, successful area respectively.

3) There were not significant different in competitiveness advantage significant level of plastic industry classified by amount of employees, and type of business operation area. But there were significant different in competitiveness advantage significant level of plastic industry classified by position area, and first investment area at statistic significant level .05

4) There were high relationship level between overall area of competitiveness advantage significant level and business operation threat level of plastic industry in term of new competitors, buyer bargaining power area, replacement products threat area, but the old in the industry threat area and material and parts from supplier threat area were at moderate level.

5) Competitiveness advantage model of plastic industry in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province = + .7204 innovation and creativity area + + .7032 differentiate area + .6674 social responsibility area +

.6117 lower cost area + + .3991 planning area + .3113 successful area

Keywords: Competitiveness Advantage, Plastic Industry

ความเป็นมาและการแข่งขันของปัญหา

ภาพรวมของอุตสาหกรรมการผลิตพลาสติกไทย ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2559 ยังมีการเติบโตต่อเนื่องตามสถานะเศรษฐกิจทรงตัวในปัจจุบัน โดยปัจจัยที่น่าจับตามองและเป็นแรงหนุนการเติบโตของอุตสาหกรรมพลาสติกไทยในปีนี้ คือ การส่งออกผลิตภัณฑ์พลาสติกในปี 2559 โดยตั้งแต่ต้นไตรมาสที่ 1 (ม.ค.) ถึง กลางไตรมาสที่ 2 (พ.ค.) อุตสาหกรรมพลาสติกไทยมีมูลค่าการส่งออกสูงกว่าในช่วงเดียวกันกับปีที่ผ่านมา ทั้งนี้ คาดว่าในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2016 ประเทศไทย จะมีมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์พลาสติกไทย ประมาณ 63,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากในช่วงครึ่งปีแรกของปีที่แล้ว ประมาณ 4,000 ล้านบาท สำหรับภาพรวมการส่งออกทั้งปีในปี 2559 คาดว่า จะมีการเติบโตเพิ่มขึ้นจากในปี 2015 ประมาณ ร้อยละ 4-5 โดยจะส่งผลกระทบต่อภาพรวมอุตสาหกรรมพลาสติกไทยในปี 2016 ให้มีการเติบโตเชิงมูลค่าประมาณร้อยละ 2-3 หรือประมาณ 571,000 ล้านบาท(สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2560)

จากการสำรวจผู้ประกอบการอุตสาหกรรมพลาสติก ได้รับความเห็นตอบกลับในเรื่องของ ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินธุรกิจในอุตสาหกรรมพลาสติกจาก

ผู้ประกอบการจำนวน 230 ราย ซึ่งสามารถแบ่งประเภทของปัญหาได้เป็น 5 ประเภทหลัก ๆ

- 1) ปัญหาคุณภาพของวัตถุดิบปัญหาที่พบบ่อยคือเม็ดพลาสติกไม่มีคุณภาพ ไม่ได้มาตรฐาน ทำให้ไม่สามารถนำมาใช้ผลิตสินค้าได้ บางครั้งอาจจะพบว่าเม็ดพลาสติก มีคุณภาพไม่สม่ำเสมอ ทำให้ต้องใช้เวลาในการติดตั้งเครื่องจักรเพื่อผลิตสินค้า และเกิดของเสียหรือมีผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้มาตรฐานเกินกว่าที่ควรจะเป็น การบริการและการจัดหาวัตถุดิบ ผู้ผลิตหลายรายประสบปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบ ปริมาณเม็ดพลาสติกไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้ ผู้ผลิตบางรายมองว่ามีการกักตุนเม็ดพลาสติกเพื่อเก็งราคา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่ราคาน้ำมันปรับสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง อันส่งผลให้ราคาเม็ดพลาสติกสูงขึ้นด้วย ผู้ผลิตที่ใช้เม็ดพลาสติก LDPE เป็นวัตถุดิบจะประสบปัญหามากที่สุด เนื่องจากไม่มี LDPE มาจำหน่ายได้เพียงพอกับความต้องการในการผลิต แม้ว่าจะมีการสั่งซื้อไปแล้ว แต่ทางผู้ขายเม็ดเองให้เหตุผลว่าของขาดตลาด ไม่มีของ ทำให้ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกได้รับความเดือดร้อนมาก เนื่องจากไม่มีวัตถุดิบสำหรับผลิต ส่งผลให้การผลิตหยุดชะงัก
- 2) ปัญหาเรื่องตลาดสินค้านั้น พบว่า การขายหรือกระจายสินค้าทำได้ไม่ดีนักเนื่องจากไม่มีตลาดสำหรับจำหน่ายสินค้า ผู้ประกอบการบางรายยังแสดงความกังวลเกี่ยวกับตลาดสินค้าต่างประเทศที่มีข้อจำกัดค่อนข้างมาก ยกตัวอย่างเช่น การออกมาตรการห้ามใช้ถุงพลาสติกหรือเก็บภาษีถุงพลาสติกในบางประเทศ ทำให้ไม่สามารถส่งออกสินค้าได้
- 3) ปัญหาจำนวนแรงงานและคุณภาพของแรงงาน ผู้ประกอบการหลายราย

ประสบปัญหาเรื่องการขาดแคลนแรงงาน แรงงานหายาก โดยเฉพาะแรงงานในฝ่ายผลิต ทำให้หลายบริษัทต้องใช้แรงงานต่างด้าวซึ่งจะเกิดปัญหาในเรื่องการสื่อสารกันไม่รู้เรื่อง อีกทั้งยังขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้และเชี่ยวชาญเรื่องพลาสติกและเคมีภัณฑ์ ทำให้ไม่สามารถดำเนินการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้เต็มประสิทธิภาพ ในส่วนคุณภาพของแรงงานเป็นอีกปัญหาหนึ่งที่สำคัญเนื่องจากแรงงานที่อยู่ในอุตสาหกรรมไม่ใช่งานไม่มีประสบการณ์ในสายการผลิต มีความรู้เกี่ยวกับการฉีดพลาสติกและเรื่องเครื่องจักรน้อย คนงานขาดแรงจูงใจในการเพิ่มความรู้ ทักษะและเทคนิคต่าง ๆ ไม่สามารถใช้เครื่องมือ เครื่องจักรที่มีอยู่ได้เต็มประสิทธิภาพนอกจากนี้แล้ว ผู้ประกอบการยังต้องการให้แรงงานหรือบุคลากรมีความรู้และความชำนาญในด้าน การควบคุมคุณภาพ (Quality Control: QC) การประกันคุณภาพ (Quality Assurance: QA) และการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination: QE) อีกด้วย- 4) ปัญหาการผลิตส่วนใหญ่จะเกิดจากปัญหาในเรื่องเครื่องจักรมีราคาแพงและเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตไม่ดีพอทำให้ประสิทธิภาพในการผลิตลดลง นอกจากนี้ปัญหาด้านอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ที่ยังขาดความชำนาญในการผลิตและบำรุงรักษาแม่พิมพ์ ทำให้การผลิตสินค้าขาดประสิทธิภาพและได้รูปแบบที่ไม่ตรงตามมาตรฐาน อีกทั้งยังไม่สามารถผลิตแม่พิมพ์ได้เพียงพอกับความต้องการ ซึ่งถือเป็นจุดอ่อนของอุตสาหกรรมพลาสติกอย่างมาก
- 5) ปัญหาคู่แข่ง มีปัญหาเรื่องสินค้าลอกเลียนแบบ ของปลอมแปลงที่ไม่มีคุณภาพแต่ราคาถูกในท้องตลาด ยกตัวอย่างเช่น มีผู้ผลิตขวด

ชาวชุมชนบางราย นำเม็ดหอลอมมาผลิตขวด เพื่อลดต้นทุนในการผลิต ส่งผลให้ภาพลักษณ์น้ำดื่มขวดชาวชุมชนเสียการแข่งขันกับตลาดโลกยากขึ้น โดยเฉพาะกับประเทศจีน ที่ผลิตสินค้าราคาถูกทำให้ลูกค้าหันไปนำเข้าสินค้าที่ผลิตจากจีนมากขึ้น การแข่งขันในตลาดค้าปลีกก็เช่นกัน จะเห็นได้จากการเพิ่มขึ้นของคู่แข่งการค้า เช่น เทสโก้ โลตัส ทำให้ผู้ผลิตสินค้าสำเร็จรูปแล้วจัดจำหน่ายเองเดือดร้อน ต้องปิดกิจการ และรัฐบาลไม่มีมาตรการมาช่วยเหลือผู้ประกอบการขนาดกลางและเล็ก อย่างเป็นรูปธรรมเหมือนประเทศอื่น เช่น จีน มีการสนับสนุนธุรกิจเอกชนอย่างดีและต่อเนื่องในขณะเดียวกันก็มีการแข่งขันระหว่างผู้ผลิตด้วยกันเอง โดยการแข่งกันลดราคาจนในที่สุดธุรกิจก็ไม่สามารถอยู่ได้ เห็นได้ชัดในผู้ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าสำเร็จรูป ที่ใช้วิธีการลดราคาเพื่อกระตุ้นการบริโภค ส่งผลให้บริษัทผู้รับทำชิ้นส่วนต้องถูกกดราคาสินค้าลง ทั้งที่ต้องแบกรับภาระต้นทุนสินค้าที่เพิ่มขึ้นอยู่แล้ว ปัญหาสาธารณสุขบริโภค ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อ การผลิตคือ เรื่องไฟฟ้า ผู้ประกอบการประสบปัญหาเรื่องค่าไฟแพงและไฟฟ้าดับ รวมไปถึงการคมนาคมที่ไม่สะดวก ถนนที่ใช้ในการขนส่งสินค้ายังไม่พัฒนา ทำให้สินค้าเกิดการเสียหายและล่าช้า ผู้ประกอบการบางรายตั้งโรงงานอยู่นอกนิคมอุตสาหกรรม ทำให้ได้รับสาธารณสุขบริโภคที่ไม่เพียงพอ (บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ,2560).

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์น่านน้ำสีฟ้า (Blue Ocean Strategy) ของ คิม และ เมาร์บอร์น (Kim W.C. and Mauborgne, 2005) พบว่าทุกๆ 2 ปี สองในสามของบริษัทที่ดำเนินธุรกิจอยู่ จะต้อง

ประสบปัญหาจนปิดกิจการลง และอุปสรรคที่ทำให้บริษัทเหล่านั้นประสบภาวะล้มเหลวเกิดจากการขาดความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและไม่สามารถอดทนต่อแรงกดดันของสภาพการแข่งขันของตลาดที่เปลี่ยนไปได้ นอกจากนี้ หากพิจารณาด้วยหลักคิดของ ไมเคิล อี. พอร์เตอร์ (Michel E. Porter, 1990) ที่ว่าการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางอุตสาหกรรมจะเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจเพราะจะก่อให้เกิดเรื่อง อุปสรรคทางอุตสาหกรรมซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อการดำเนินธุรกิจในระยะสั้นนั้น ประกอบด้วยอุปสรรคคู่แข่งรายใหม่ในอุตสาหกรรม อุปสรรคคู่แข่งรายเดิมในอุตสาหกรรม อุปสรรคสินค้าทดแทน อุปสรรคอำนาจการต่อรองของผู้ซื้อ และอุปสรรคจากผู้จำหน่ายวัตถุดิบหรือชิ้นส่วน ซึ่งอุปสรรคเหล่านี้จะเป็นปัจจัยทำให้โรงงานอุตสาหกรรมต่างต้องเลิกกิจการไปในที่สุด (Thomas L. Wheelem, 2006)

ประเด็นหลักของปัญหามีอยู่ว่าปัจจัยใดบ้างที่มีส่วนสนับสนุนให้อุตสาหกรรมพลาสติกของไทยสามารถสร้างศักยภาพในการแข่งขัน และปัจจัยใดเป็นอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของอุตสาหกรรมพลาสติก ให้บรรลุยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกในระยะ 5 ปี (2560-2564) โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการพลาสติกไทย ทั้งในแง่ของการส่งออกและการลงทุนระดับสากล เนื่องจากการพึ่งพิงการเติบโตจากตลาดภายในประเทศที่เริ่มเข้าใกล้จุดอิ่มตัว และสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมพลาสติกในระดับมาตรฐานโลก

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงเกิดแรง

บันดาลใจในการศึกษาอุปสรรคและการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมและเพื่อนำไปสร้างเป็นตัวแบบการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลาสติกในประเทศไทยจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 3,778 โรงงานและจะเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนา กำหนดกลยุทธ์ในการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลาสติกและอุตสาหกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ ซึ่งจะส่งผลดีต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของงานวิจัยเพื่อ

1. ศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยในสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. ศึกษาระดับอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. เปรียบเทียบระดับความสำคัญของปัจจัยสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกโดยจำแนกตามลักษณะพื้นฐานของผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
4. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสำคัญของปัจจัยในการสร้างศักยภาพในการแข่งขันกับระดับอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของ

โรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

5. เสนอรูปแบบการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะพื้นฐานของผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกที่แตกต่างกันให้ระดับความสามารถสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยที่ใช้ในการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกมีความสัมพันธ์กับอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สมมติฐานที่ 3 อุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของโรงงานมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่ใช้ในการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยที่ใช้ในการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่องรูปแบบการสร้างศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการศึกษาตามวัตถุประสงค์

2. ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ผู้วิจัยจะใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือผู้ระดับบริหารของโรงงานอุตสาหกรรมอุตสาหกรรมพลาสติกอยู่อุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวนทั้งสิ้น 338 โรงงานละ 3 คน รวม 1,014 คน คำนวณหาขนาดตัวอย่างด้วยสูตรยามาเนได้ขนาดตัวอย่าง 287 คน(สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม,2560).

3. ขอบเขตด้านสถานที่ ผู้วิจัยได้กำหนดพื้นที่สำหรับการศึกษาวิจัยไว้คือโรงงานอุตสาหกรรมอุตสาหกรรมพลาสติกอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา ผู้วิจัยได้วางแผนกำหนดระยะเวลาที่คาดว่าจะใช้ในการศึกษาวิจัยคือ ช่วงเวลาระหว่างเดือนมีนาคม ปี พ.ศ. 2559 – เดือนมกราคม ปี พ.ศ. 2561

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2. ใช้เป็นแนวทางในการปรับตัวเพื่อลดปัญหาที่เกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจของภาคอุตสาหกรรม

3. เป็นแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์การแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมในประเทศไทย

4. นำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์เพื่อหลบหลีกอุปสรรคที่จะเกิดขึ้น

จากการดำเนินธุรกิจของภาคอุตสาหกรรมในประเทศไทย

5. นำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก และเกี่ยวข้อง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์ศึกษา 1)ระดับอุปสรรคการดำเนินธุรกิจของของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกใน 2)ระดับความสำคัญการสร้างความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลาสติก 3)เปรียบเทียบระดับความสำคัญของปัจจัยสร้างความสามารถในการแข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก 4)ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสำคัญสร้างความสามารถในการแข่งขันกับระดับอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของของอุตสาหกรรมอุตสาหกรรมพลาสติก 5)เสนอตัวรูปแบบการสร้างความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย 287 ตัวอย่าง แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลด้วยค่าความครอบคลุมค่า .78 และความน่าเชื่อถือ .82 สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการทดสอบสมมติฐานสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นโดยการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของเพียร์สัน และถดถอยเชิงพหุคูณแบบ Stepwise ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 วิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ผลการวิจัยดังนี้

1. ระดับอุปสรรคการดำเนินธุรกิจของของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัด

พระนครศรีอยุธยาภาพรวมเฉลี่ยและด้านอุปสรรค
อำนาจการต่อรองของผู้ซื้อ ด้านอุปสรรคคู่แข่งราย
ใหม่ในอุตสาหกรรม และด้านอุปสรรคคู่แข่งราย
เดิมในอุตสาหกรรมมีอุปสรรคระดับมาก ส่วนด้าน
อุปสรรคสินค้าทดแทน และด้านอุปสรรค
ผู้จำหน่ายวัตถุดิบหรือชิ้นส่วนอยู่ที่ระดับปานกลาง

2. ระดับความสำคัญการสร้างศักยภาพการ
แข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัด
พระนครศรีอยุธยาในภาพเฉลี่ยและทุกด้านมี
ความสำคัญมาก ถ้าพิจารณาลำดับความสำคัญการ
สร้างศักยภาพในการแข่งขันของโรงงาน
อุตสาหกรรมจากค่าเฉลี่ยของ พบว่า ลำดับแรก
ได้แก่ด้านกลยุทธ์ต้นทุนต่ำ ด้านการสร้างสรรคและ
นวัตกรรม ด้านศักยภาพแห่งอำนาจได้แก่ ด้าน
ความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านการวางแผน ด้าน
การสร้างแตกต่าง และด้านความสำเร็จเรียง
ตามลำดับ

3. ผู้บริหารที่มีจำนวนพนักงาน ลักษณะการ
ดำเนินธุรกิจของโรงงานแตกต่างกันมีระดับระดับ
ความสำคัญของปัจจัยสร้างศักยภาพในการแข่งขัน
ของโรงงานอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน ส่วน
ผู้บริหารที่มีตำแหน่ง และเงินลงทุนครั้งแรก
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. ภาพรวมเฉลี่ยของการสร้างศักยภาพใน
การแข่งขันกับอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของ
โรงงานอุตสาหกรรมด้านคู่แข่งรายใหม่ ด้านอำนาจ
ต่อรองของผู้ซื้อ ด้านสินค้าทดแทน มีความสัมพันธ์
ระดับสูง ส่วนกับอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของ
โรงงานอุตสาหกรรมด้านคู่แข่งเดิม จำหน่ายปัจจัย
การผลิตมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

5. รูปแบบการสร้างศักยภาพในการแข่งขัน

ของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา = + .7204ด้านการสร้างสรรค์
และนวัตกรรม + .7032ด้านการสร้างความ
แตกต่าง + .6674 ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม +
.6117ด้านกลยุทธ์ต้นทุนต่ำ +.3991 ด้านการ
วางแผน + .3113ด้านความสำเร็จ

อภิปรายผล

การนำรูปแบบการสร้างศักยภาพในการ
แข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมโรงงาน
อุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
แล้วให้มีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประสิทธิผลควร
ดำเนินการ และปฏิบัติ ดังนี้

1. ด้านการสร้างสรรคและนวัตกรรม

ผู้บริหารควรส่งเสริม อบรม พัฒนาให้
บุคคลากร รวมทั้งเทคโนโลยีใหม่มาช่วยในการ
สร้างสรรค์และนวัตกรรมสินค้าและหรือบริการ
ใหม่ตั้งแต่กระบวนการออกแบบ กระบวนการผลิต
กระบวนการแปรรูปอย่างต่อเนื่อง โดยนำวิธีการ
ทำงานใหม่ๆ มาพัฒนาทั้งสามกระบวนการอย่าง
สม่ำเสมอ พร้อมกับการพัฒนาวิธีการออกแบบ
กระบวนการผลิตอย่างต่อเนื่อง สร้างองค์การให้
เป็นองค์การการเรียนรู้ระหว่างพนักงานและ
ผู้บังคับบัญชาหาวิธีการ ทดลองวิธีการทำงาน
ใหม่ๆ จนได้วิธีการทำงานที่ดีแล้วนำไปสู่แนว
ปฏิบัติ ควบคู่ไปกับการทำงานพัฒนาการผลิต
สินค้าและหรือบริการใหม่ที่แตกต่างจากผลิตภัณฑ์
ของโรงงานคู่แข่งรวมทั้งเน้นการวิจัยและพัฒนา
ผลิตภัณฑ์ใหม่ออกมาอย่างต่อเนื่อง จะส่งผลให้
โรงงานอุตสาหกรรมสามารถเพิ่มศักยภาพในการ
แข่งขันเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล

คทพ (2549) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาการรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายวิสาหกิจ (คลัสเตอร์) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน : กรณีศึกษา : คลัสเตอร์แปรรูปข้าว จังหวัดพิษณุโลก ทำการศึกษาและวิเคราะห์สถานภาพของคลัสเตอร์แปรรูปข้าวในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก เพื่อดูความเชื่อมโยงของกิจกรรมที่มีอยู่ของธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ และวิเคราะห์ขีดความสามารถในการแข่งขันของคลัสเตอร์แปรรูปข้าวจังหวัดพิษณุโลก เพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะการกำหนดทิศทาง เป้าหมายและยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของคลัสเตอร์แปรรูปข้าวที่ชัดเจน จากผลการวิจัยสรุปได้ว่าปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของคลัสเตอร์แปรรูปข้าวจังหวัดพิษณุโลก ด้วยการสร้างสรรค์และนวัตกรรม

2. การสร้างความแตกต่าง

ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมต้องเน้นการสร้าง ความแตกต่างทั้งในตัวผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ สี สัน รูปร่างของผลิตภัณฑ์ และการให้บริการให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้า โดยการสร้างความแตกต่างในคุณภาพสินค้า การออกแบบรูปร่างของผลิตภัณฑ์ ตัวบรรจุภัณฑ์ สี สัน ควบคู่กับการสร้างความแตกต่างในตัวสินค้าสำหรับลูกค้าทุกระดับทุกกลุ่มรายได้ นำเทคโนโลยีเครื่องมือ เครื่องจักรใหม่มาช่วยเพิ่มความสามารถในการออกแบบ รูปร่างของผลิตภัณฑ์ ตัวบรรจุภัณฑ์ สี สัน เพื่อมาเพิ่มคุณค่า และนำไปสู่การสร้าง ความแตกต่างในตัวสินค้า และหรือการให้บริการแตกต่างจากโรงงานคู่แข่งอื่นๆ จะส่งผลให้โรงงานอุตสาหกรรมสามารถเพิ่มศักยภาพในการ

แข่งขันเพิ่มขึ้น หน่วยสอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจพล มีเงิน (2551) ศึกษาวิจัยเรื่อง คลัสเตอร์อุตสาหกรรม : การได้มาซึ่งความได้เปรียบเชิงการแข่งขันขององค์การธุรกิจจากการรวมกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสิ่งทอ ทำการศึกษาคูณลักษณะรูปแบบ โครงสร้างและวิวัฒนาการของคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสิ่งทอในประเทศไทย อิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อการได้มาซึ่งความได้เปรียบเชิงการแข่งขันของกลุ่ม คลัสเตอร์อุตสาหกรรมสิ่งทอ และรายได้จากการขายสินค้าหลังการเข้าร่วมกลุ่มคลัสเตอร์ งานวิจัยนี้เป็นการผสมผสานกันระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้เทคนิควิเคราะห์ สถิติพรรณนา (descriptive) เทคนิควิเคราะห์ปัจจัย (factor analysis) เทคนิควิเคราะห์เส้นทาง (path analysis) การศึกษาใช้หน่วยวิเคราะห์ระดับองค์การกลุ่มประชากร และตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นองค์การธุรกิจเครือข่ายกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสิ่งทอในประเทศไทย จำนวนทั้งสิ้น 80 ตัวอย่าง จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความได้เปรียบเชิงการแข่งขันของการรวมกลุ่มคลัสเตอร์สิ่งทอ เกิดขึ้นเมื่อมีทรัพยากรที่คุณลักษณะพิเศษเหนือคู่แข่ง ความสามารถในการประสานการใช้ทรัพยากร ความแตกต่างในสินค้าหรือบริการ

3. ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมต้องแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม ด้วยการไม่ปล่อยมลพิษจากกระบวนการผลิตทั้งในส่วนของน้ำเสีย และอากาศเข้าในชุมชนที่อยู่ใกล้โรงงาน ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลสังคมในโอกาสต่างๆ เน้นการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ลดการก่อมลพิษที่

เกิดขึ้นจากโรงงานทั้งในส่วนของอากาศและน้ำเสีย รมรงค์ให้พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมตระหนัก ถึงการรักษาสิ่งแวดล้อมของชุมชนรอบๆ โรงงาน รักษาสิ่งแวดล้อมของชุมชนที่โรงงานตั้งอยู่ ผลิต สินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและการเข้าร่วม กิจกรรมช่วยเหลือชุมชนในโอกาสต่างๆ และการ นำระบบมาตรฐานสากล ISO ต่างๆมาใช้ใน กระบวนการผลิต จะส่งผลให้การสร้างสามารถ สร้างศักยภาพในการแข่งขันเพิ่มหน่วยสอดคล้อง กับงานวิจัยของปิยะพร อริยขจร (2556) เครื่องมือเพื่อการเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขันกรณีศึกษา: กลุ่มคลัสเตอร์บรรจุภัณฑ์โลหะ กรุงเทฯและปริณทลวตฤประสงค์ของ การศึกษาถึงปัจจัยที่ใช้ในการส่งเสริมสนับสนุน การเพิ่มขีดความสามารถของการแข่งขันพัฒนา และเสนอแนะแนวทางการพัฒนากลุ่มคลัสเตอร์ ในช่วงระยะเวลาต่างๆ ควรสนับสนุนให้มีความ รับผิดชอบต่อสังคม และการประเมินอย่างเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

การนำรูปแบบการสร้างศักยภาพในการ แข่งขันของโรงงานอุตสาหกรรมโรงงาน อุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แล้วให้มีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประสิทธิผลควร ดำเนินการ และปฏิบัติ ดังนี้

1. การสร้างสรรค์และนวัตกรรม

ผู้บริหารควรส่งเสริม อบรม พัฒนาให้ บุคคลากร รวมทั้งเทคโนโลยีใหม่มาช่วยในการ สร้างสรรค์และนวัตกรรมสินค้าและหรือบริการ ใหม่ตั้งแต่กระบวนการออกแบบ กระบวนการผลิต

กระบวนการแปรรูปอย่างต่อเนื่อง โดยนำวิธีการ ทำงานใหม่ๆ มาพัฒนาทั้งสามกระบวนการอย่าง สม่่าเสมอ พร้อมกับการพัฒนาวิธีการออกแบบ กระบวนการผลิตอย่างต่อเนื่อง สร้างองค์การให้ เป็นองค์การการเรียนรู้ระหว่างพนักงานและ ผู้บังคับบัญชาหาวิธีการ ทดลองวิธีการทำงาน ใหม่ๆ จนได้วิธีการทำงานที่ดีแล้วนำไปสู่แนว ปฏิบัติ ควบคู่ไปกับการทำงานพัฒนาการผลิต สินค้าและหรือบริการใหม่ที่แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ ของโรงงานคู่แข่งรวมทั้งเน้นการวิจัยและพัฒนา ผลิตภัณฑ์ใหม่ออกมาอย่างต่อเนื่อง จะส่งผลให้ โรงงานอุตสาหกรรมสามารถเพิ่มศักยภาพในการ แข่งขัน โดยควรมีมาตรการ ดังนี้

1.1 ส่งเสริมสนับสนุน การพัฒนา ผลิตภัณฑ์เทคโนโลยีและการจัดการเพื่อเติมเต็ม ด้านการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ เนื่องจากประเทศ ไทยยังขาดการวิจัยและพัฒนาอย่างมีระบบ

1.2 เพิ่มความเชื่อมโยงแบบเครือข่าย ระหว่างผู้วิจัยในการศึกษากับภาคอุตสาหกรรม

1.3 จัดระเบียบการบริหารจัดการ เทคโนโลยี

1.4 สนับสนุนงานออกแบบผลิตภัณฑ์ พลาสติกอย่างจริงจังสำหรับการผลิตที่อาศัย เทคโนโลยีขั้นสูง เช่น การพัฒนาเทคโนโลยี พลาสติกขั้นสูง การออกแบบเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์

1.5 พัฒนาวัตถุดิบ โดยการประสาน ความร่วมมือกันระหว่างผู้ผลิตและหน่วยงานต่างๆ เพื่อแบ่งปันแนวทางปฏิบัติที่ดีในการพัฒนา อุตสาหกรรมพลาสติกไทย

2. การสร้างความแตกต่าง

ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมต้องเน้นการ

สร้างความแตกต่างทั้งในตัวผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ สีสนั้ รูปร่างของผลิตภัณฑ์ และการให้บริการให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้า โดยการสร้างความแตกต่างในคุณภาพสินค้า การออกแบบรูปร่างของผลิตภัณฑ์ ตัวบรรจุภัณฑ์ สีสนั้ ควบคู่กับการสร้างความแตกต่างในตัวสินค้าสำหรับลูกค้าทุกระดับทุกกลุ่มรายได้ นำเทคโนโลยีเครื่องมือ เครื่องจักรใหม่มาช่วยเพิ่มความสามารถการออกแบบ รูปร่างของผลิตภัณฑ์ ตัวบรรจุภัณฑ์ สีสนั้ เพื่อมาเพิ่มคุณค่า และนำไปสู่การสร้าง ความแตกต่างในตัวสินค้า และหรือการให้บริการแตกต่างจากโรงงานคู่แข่งอื่นๆ จะส่งผลให้โรงงานอุตสาหกรรมสามารถเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันเพิ่มขึ้นอีก ควรมีมาตรการต่างๆ เสริมดังนี้

2.1 ควรส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาในการสร้างความแตกต่างด้วยการสร้างฐานข้อมูลการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมพลาสติกแนวใหม่ในโลกปัจจุบันฐานข้อมูลเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง โดยปัจจุบันไทยยังไม่มี

2.2 นำฐานข้อมูลที่ให้ภาพรวมอุตสาหกรรมที่ทันสมัยการณั้ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการกำหนดทิศทางการประกอบธุรกิจของภาคเอกชน และการวางนโยบายของภาครัฐ มาสร้างความแตกต่าง

2.3 นำฐานข้อมูลอุตสาหกรรมพลาสติกไปเสริมสร้างกลยุทธ์ สนับสนุนให้ธุรกิจเติบโต และสร้างความแตกต่าง

2.4 เข้าร่วมโครงการพัฒนาศูนย์วิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกอุตสาหกรรมพลาสติก ประกอบด้วย ข้อมูลสถานภาพอุตสาหกรรม ข้อมูลการค้า และทิศทางตลาด ทิศทางการพัฒนาและ

โอกาสของอุตสาหกรรมพลาสติกไทย

3. ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมควรแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม ด้วยการไม่ปล่อยมลพิษจากกระบวนการผลิตทั้งในส่วนของน้ำเสีย และอากาศเข้าในชุมชนที่อยู่ใกล้โรงงาน ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลสังคมในโอกาสต่างๆ เน้นการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ลดการก่อมลพิษที่เกิดขึ้นจากโรงงานทั้งในส่วนของอากาศและน้ำเสีย รมรงค์ให้พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมตระหนักถึงการรักษาสังแวดล้อมของชุมชนรอบๆ โรงงานรักษาสังแวดล้อมของชุมชนที่โรงงานตั้งอยู่ ผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและการเข้าร่วมกิจกรรมช่วยเหลือชุมชนในโอกาสต่างๆ และการนำระบบมาตรฐานสากล ISO ต่างๆมาใช้ในกระบวนการผลิต จะส่งผลให้การสร้างสามารถสร้างศักยภาพในการแข่งขันเพิ่มขึ้น โดยควรมีมาตรการเหล่านี้เสริม

3.1 ควรปรับปรุง ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนา ในการสร้างด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยการส่งเสริมการผลิตเพื่อการทดแทนการนำเข้าผลิตภัณฑ์พลาสติก

3.2 ควรปรับกระบวนการผลิตใช้เม็ดพลาสติกที่หลากหลายทั้งเม็ดพลาสติกเกรดทั่วไป และเกรดพิเศษ เน้นการผลิตมูลค่าเพิ่มสูง สำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

3.3 รัฐบาลควรสนับสนุนอุตสาหกรรมปิโตรเคมีให้มีความเข้มแข็ง สามารถผลิตใช้เม็ดพลาสติกที่หลากหลายทั้งเม็ดพลาสติกเกรดทั่วไป และเกรดพิเศษ เพื่อสนับสนุนเพื่อการพัฒนา

อุตสาหกรรมพลาสติก และการส่งออกไปต่างประเทศ

4. กลยุทธ์ต้นทุนต่ำ

ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมควรปรับปรุงกระบวนการออกแบบ เครื่องมือ เทคโนโลยีที่ใช้ในการลดต้นทุนการผลิตโรงงาน โดยปรับปรุงกระบวนการผลิตด้วยระบบอัตโนมัติ ใช้เทคโนโลยีและเครื่องจักรมาเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้สูงขึ้นทั้งในส่วนของปริมาณและคุณภาพสินค้า วิเคราะห์ปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มสามารถโรงงานให้เป็นผู้นำด้านต้นทุน ความสามารถในการผลิตด้วยทุนต่อหน่วยต่ำสุด โดยการเปลี่ยนมาตรฐาน วัตถุดิบที่มีคุณภาพเกินความจำเป็นต้องทิ้งของเสียมากทำให้ต้นทุนสูง ก็เปลี่ยนไปใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพที่พอเพียงเข้ามาทดแทน ซึ่งควรเลือกของทดแทนที่มีราคาถูกกว่า โดยการเปรียบเทียบจากผู้ขายหลายราย หลายสถานี เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการผูกขาด อาศัยส่วนลดราคาโดยการสั่งซื้อคราวละปริมาณมากๆ เพื่อที่จะได้ส่วนลดมาก เปรียบเทียบราคาวัตถุดิบกับราคาที่อ้างอิงจากที่ต่างๆ เพราะราคาวัตถุดิบอาจมีการเปลี่ยนแปลง ฯลฯ ตัดงานนั้นออกไปหากไม่จำเป็น โดยให้เน้นการแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุของปัญหา ซึ่งอาจจะต้องมีการรวมงานเพื่อลดต้นทุนการผลิต มีการใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมเปลี่ยนหรือซ่อมตามรอบเวลา เป็นการเปลี่ยนหรือซ่อมตามสภาพลดจำนวนคน-ชั่วโมงในงานสำหรับงานที่ควบคุมได้ยากก็ดูที่ผลสำเร็จของงานเป็นสำคัญ ลดงานซ้ำซ้อนจากการจ้างเหมาโดยการทำเองไม่ว่าจ้างผู้รับเหมา หรือทำสัญญาประจำหรือเป็นรายชิ้นกับผู้รับเหมา โดยดำเนินการลดต้นทุนต่ำพร้อมทั้ง

ปรับปรุงโรงงานให้มีต้นทุนการผลิตที่ต่ำอยู่เสมอ ให้สามารถสนองต่อความต้องการของลูกค้าจำนวนมากด้วยต้นทุนที่ต่ำกว่า เน้นการตั้งราคาสินค้าต่ำกว่าโรงงานอื่นในทุกตัวสินค้า ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตอย่างต่อเนื่อง เพิ่มความสามารถของกำลังการผลิตสูงผลิตสินค้าได้จำนวนมากจะส่งผลให้การสร้างสามารถสร้างศักยภาพในการแข่งขันเพิ่มขึ้น โดยควรมีมาตรการเหล่านี้ เพิ่มขึ้น

4.1 ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมต้องปรับปรุง ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาให้ผลิตภัณฑ์ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ถึงแม้จะจำหน่ายราคาถูก

4.2 เน้นผลิตภัณฑ์ต้นทุนต่ำตอบสนองความต้องการอย่างเพียงพอและรวดเร็วทันต่อความต้องการ

4.3 สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการทดสอบและการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์เป็นมาตรฐานสากลสนับสนุนกลยุทธ์ต้นทุนต่ำ

4.4 เพิ่มความรวดเร็วของหน่วยงานตรวจสอบและรับรองมาตรฐานให้สอดคล้องกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์พลาสติกของตลาดโลก และสร้างเชื่อถือให้กับผู้บริโภคมากขึ้น

5. ด้านการวางแผน

ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมต้องปรับปรุงนำเทคโนโลยี โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการวางแผน การสั่งซื้อ การจัดการคลังสินค้า วัตถุดิบ กระบวนการผลิต และแผนอื่นๆ เพื่อให้กระบวนการวางแผนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จะช่วยให้โรงงานสามารถเตรียมความพร้อมของเครื่องจักร กำลังคน และทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อ

รองรับความต้องการที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ช่วยคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัญหาและอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นเพื่อเตรียมหาทางแก้ไข พร้อมทั้งจัดให้มีการติดตามการประเมินอย่างมีระบบด้วยการวางแผนอย่างรอบคอบ จัดทำแผนฉุกเฉินรองรับเมื่อเกิดปัญหา ตั้งเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของแผนไว้อย่างชัดเจน รวมทั้งการเฝ้าติดตามประเมินระบบการวางแผนอย่างต่อเนื่องจะส่งผลให้สามารถสร้างศักยภาพในการในการแข่งขันเพิ่มขึ้น ควรมีมาตรการเสริมดังนี้

5.1 ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาวางแผนระยะยาว ร่วมมือกับสถานศึกษา และบุคลากร การพัฒนาบุคลากรเป็นหัวใจสำคัญของการเติบโตในระยะยาวอย่างยั่งยืน

5.2 รัฐควรวางแผนพัฒนาแรงงานอยู่ในอุตสาหกรรมพลาสติกยังมีไม่เพียงพอ

5.3 วางแผนพัฒนาคุณภาพแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะและความสามารถของบุคลากรระดับช่างเทคนิคอย่างต่อเนื่อง

5.4 ควรวางแผนพัฒนาบุคลากรอุตสาหกรรมพลาสติกให้มีทักษะด้านภาษา เพื่อรองรับเทคโนโลยีการผลิตพลาสติกสมัยใหม่

5.5 วางแผนปรับปรุงระบบการผลิตของโรงงานอย่างต่อเนื่อง

6. ด้านศักยภาพแห่งความสำเร็จ

ควรปรับปรุงด้านศักยภาพแห่งความสำเร็จ ด้วยการอบรม พัฒนา เพิ่มบทบาทของผู้นำที่ต้องบริหารจัดการและสั่งการให้ทีมงาน

ดำเนินงานตรงกับเป้าหมายที่วางไว้นั้นอาจไม่เพียงพอ ผู้นำทุกระดับภายในองค์กรจึงต้องพัฒนาตนเองให้มีทักษะรอบด้านเพื่อใช้ในการบริหารจัดการ พร้อมทั้งเป็นผู้สร้างพลังในการขับเคลื่อนให้ทีมงานสามารถทำงานด้วยความกระตือรือร้น ดึงศักยภาพทีมงานออกมาให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด พร้อมสนับสนุนส่งเสริมให้พนักงานให้เกิดการการแสวงหาโอกาสและความมุ่งมั่น พัฒนา สร้างจิตสำนึกให้พนักงานโรงงานให้มีพันธะต่องานและความผูกพันเพิ่มขึ้น พร้อมทั้งเพิ่มความสามารถในการบริหารโรงงาน ลดกระจายความเสี่ยง เพิ่มความต้องการในการเฝ้าหาความสำเร็จทั้งทางด้านคุณภาพและประสิทธิภาพ สร้างพนักงานให้เกิดความรับผิดชอบในงาน จะส่งผลให้สามารถสร้างศักยภาพในการในการแข่งขันเพิ่มขึ้น ควรมีมาตรการเพิ่มดังนี้

6.1 ควรปรับปรุงการดำเนินธุรกิจอยู่ภายใต้ความเสี่ยงแห่งความสำเร็จของโรงงานอย่างต่อเนื่อง

6.2 ควรศึกษาสภาพแวดล้อมในการดำเนินธุรกิจในบริบทนั้นๆและปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาวะแวดล้อม เพื่อ เพิ่มศักยภาพแห่งความสำเร็จ

บรรณานุกรม

- ปิยะพร อริยขจร (2556) เครื่องมือเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกรณีศึกษา: กลุ่มคลัสเตอร์
บรรจุภัณฑ์โลหะกรุงเทพฯและปริมณฑล.(วิทยานิพนธ์ ,มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร).
- ลนฤมล คงทน (2549) การพัฒนาการรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายวิสาหกิจ (คลัสเตอร์) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถใน
การแข่งขัน : กรณีศึกษา : คลัสเตอร์แปรรูปข้าว จังหวัดพิษณุโลก. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตสาขา
บริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยนเรศวร).
- เบญจพล มีเงิน (2551) คลัสเตอร์อุตสาหกรรม : การได้มาซึ่งความได้เปรียบเชิงการแข่งขันขององค์การธุรกิจ
จากการรวมกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสิ่งทอ.(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตสาขาบริหารธุรกิจ,
มหาวิทยาลัยนเรศวร).
- สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (2560) แนวโน้มอุตสาหกรรมพลาสติก ปี 60. เอกสารเผยแพร่สภา
อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย